

Home
nake

A

FERUMIN

PENZOL

O Fermín iba polo vran a Castropol. Branca —Blanquita para os familiares e amigos— é de Ribadeo, así que era doado, mesmo inevitable, o cono-cérence. Simpatizaron, namoráronse e casaron. Ficaron en Castropol. Deica entón, a bibliofilia e o galeguismo do Fermín desenvolvéránse en Madrid. Dende entón, desenvolveríanse en Galicia. Antes, o Fermín tiña visitado centos e centos de veces as librerías de vello de Madrid á percura de libros galegos; agora, sin perder o contacto cos libreiros madrileños, Fermín e Branca visitarían centos e centos de veces as librerías de Galicia á mesma percura. Na vida do Fermín, a etapa Fermín-Branca representa a volta á Terra. O seu fogar de Castropol convertíuse nun dos fogares galeguistas más respeitados e que-

ridos. Nel estiveron todos os libros, revistas, xornáis e documentos que logo se trasladaron a Vigo. Todos pasaron polas mans de Fermín, e polas de Branca, que se identificou co doble viero galeguista do marido de maneira plena, absoluta. Veleiquí unha amosa, entre tantas que se poderían dar:

O día que se inaugurou a Fundación Penzol —5 de maio do 63—, acudiron a Vigo amigos procedentes de toda Galicia e algúns de Portugal. O local estaba ateigado de xente. Reinaba alí a admiración e o entusiasmo de estar vivendo un acontecemento trascendente. Fermín e Branca estaban arrodeados de amigos, recibindo prácemes. Dende un recanto da biblioteca, eu contemplaba o rebulir dos grupos a curiosear nos libros. Houbo un intre en que Branca, arredándose do grupo en que estaba, veu onda min, colléume fraternalmente as mans e dixome estas palabras: “Sei que hoxe é un día de moita alegria para ti; queroche decir que tamén para min o é”. Ela e más Fermín acababan de nos entregar a todos un tesouro cultural —un tesouro que estaba na súa casa— e, despóis de o entregaren, compartían a emoción e a alegria dos que o recibiamos. As palabras de Branca expresaban a máis sinxela e fonda confesión de galeguismo: “tamén para min é un día de moita alegria”. A súa xenerosidade de espírito estaba á altura, certamente excepcional, da xenerosidade de Fermín. A identificación era absoluta. Fermín e Branca son para todos os galegos, os de hoxe e os de mañán, exemplo e símbolo de entrega xenerosa a Galicia.

RAMÓN PIÑEIRO